

Bitva v Miroslavi 2010

[Foto](#)

Datum	16. - 18. července 2010	
Pořádal	město Miroslav	Miroslav
Zúčastnili se	Kalif	Hlavní oslavenec
	Donny	Fotící
	Doupina	Přihlížejší
	Kost'a P.	Přihlížejší
	Worlík	Přihlížejší
	Jiřík	Bojující
	Kost'a J.	Přihlížejší
	Verča	Bojující
	Ozzák	Bojující
	Obi-Wan	Bojující
	Martin Michal	Bojující
	Honza V.	Bojující
	Zdenál	Bojující
	Anička	Bojující
	Feyd	Bojující
	Neptun	Vystupující
Zapsala	Kost'a J. s úpravami ostatních zúčastněných	

Pátek 16. července 2010

Na bitvu v Miroslavi se naše skupina vydala až v hodinách podvečerních. Podobně jsme na tom byli i já se Zvědem a na místo činu dorazili až o půl deváté. Po příjezdu jsme se šli pozdravit s ostatními a poté, s dovolením velkého Kalifa, jsme se ubytovali v jeho stanu. A když bylo vše hotovo, zbývalo už jen veselit se. Okolo desáté hodiny večerní nás velmi překvapil Paťa, který nečekaně dojel i se svým fraucimórem. A že to s nimi bylo pořádné veselí - opravdu až do rána bílého.

Sobota 17. července 2010

Vedro, vedro, vedro. Opravdu jsem nezáviděla všem bojovníkům, kteří se na odpolední bitvu musí obléct do zbrojí a hrdě bojovat, když já sama jsem v šatech, jenom stojící nic nedělající, vypotila potoky potu. V tom příšerném horku hodiny ubíhaly pomalu, ale naštěstí bitvy jsme se

dočkali. Těsně než začala bitva, ještě dorazil Kalif s Kost'ou P., Doupina a Worlík. A tak všichni společně jsme bitvu zhlédli.

K večeru jsme pro Kalifa, který slavil své druhé patnáctiny, přichystali menší překvapení v podobě písničky o něm, kterou mu zazpíval celý Lucius. Jak Kalif tvrdí, prý tam nic nebyla pravda, ale věřte nevěřte, pravda tam byla všechno do posledního puntíku. Samozřejmě poté následovaly osobní gratulace a dárečky. Myslím, že Kalif byl opravdu překvapený a že se mu všechno moc líbilo. No a pak všichni pili a oslavovali ve jménu Kalifa. O něco později však oslavu přerušil prudký déšť a bouřka, takže jsme se rychle schovali do stanů, teda mimo Obi-Wana, který si déšť užíval a pobíhal mezi kapkami. Jenže brzo začalo do stanů zatékat, tak kluci neváhali a začali kopat kanálky. Tak se teda Kalifova oslava definitivně přesunula do jeho stanu a to už náš milý oslavenec začínal být velmi společensky unaven. Tentokrát to vyhrál Zdenál, který se o našeho oslavence staral, musím říct, na jedničku - zavedl ho do hospody, přivedl ho z hospody, umyl mu nožičky a předal Kostě P., ať si ho uloží. Sice košili už mu odmítl převléct, ale i tak, všichni víme, že s Kalífkem to není jednoduché. Pak jsme se ještě pobavili, jak ho Kost'a P. soukala do spacáku, ze kterého byl stejně v mžiku venku. Sice nevím jak, ale oslavenec konečně usnul a mohli jsme jít spát i my ostatní.

Neděle 18. července 2010

Ráno jako obvykle, jsem zase byla poslední, kdo z Luciusu ještě nebyl vzhůru, takže mě chodili všichni budít, ať už vstávám, ať se může balit. To se mi teda fakt nezamlouvalo, nicméně po půl hodině jsem bohužel podlehla. To už byli všichni po snídani. Za nedlouho na to si šel Kalif „odplivnout“. A tak jsem mu řekla, že teda tu svoji snídani mohl raději věnovat mi, páč jsem měla fakt velký hlad a jenom poslední toustík. A tak jsme balili, balili, balili, až bylo vše sbaleno. Zbývalo se jen rozloučit s našimi spolubitevníky a vydat se na cestu domů, do Brna. Až na drobné momenty, jsem si celý víkend moc užila a už se nemůžu dočkat bitvy o hrad Hukvaldy, která nás brzy čeká.